

Sniedze Paula Keizare

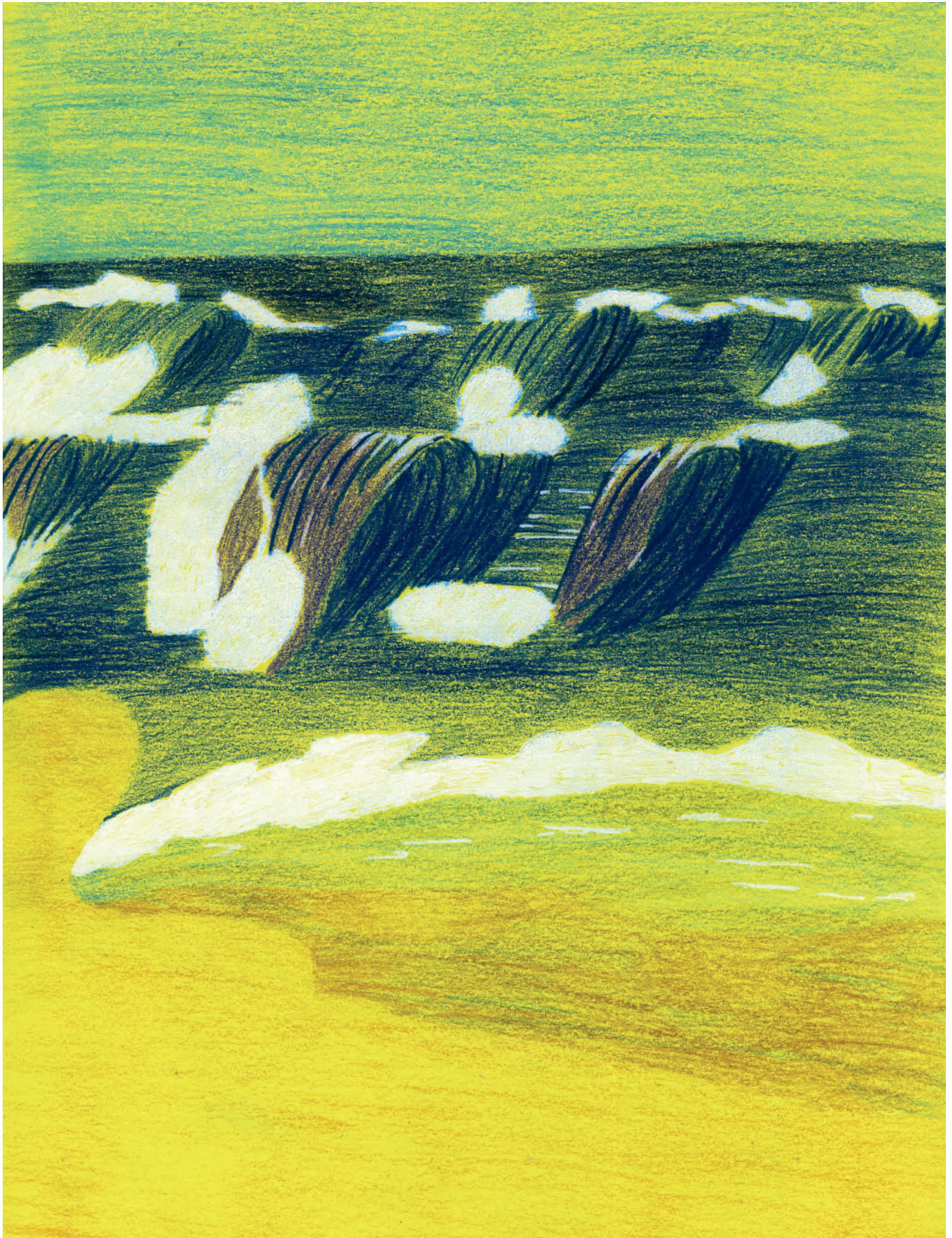
Dzejnieces portrets.

Santagoras Tormas zīm.

Sniedze Paula Keizare

BRĪDIS PASAKĀ

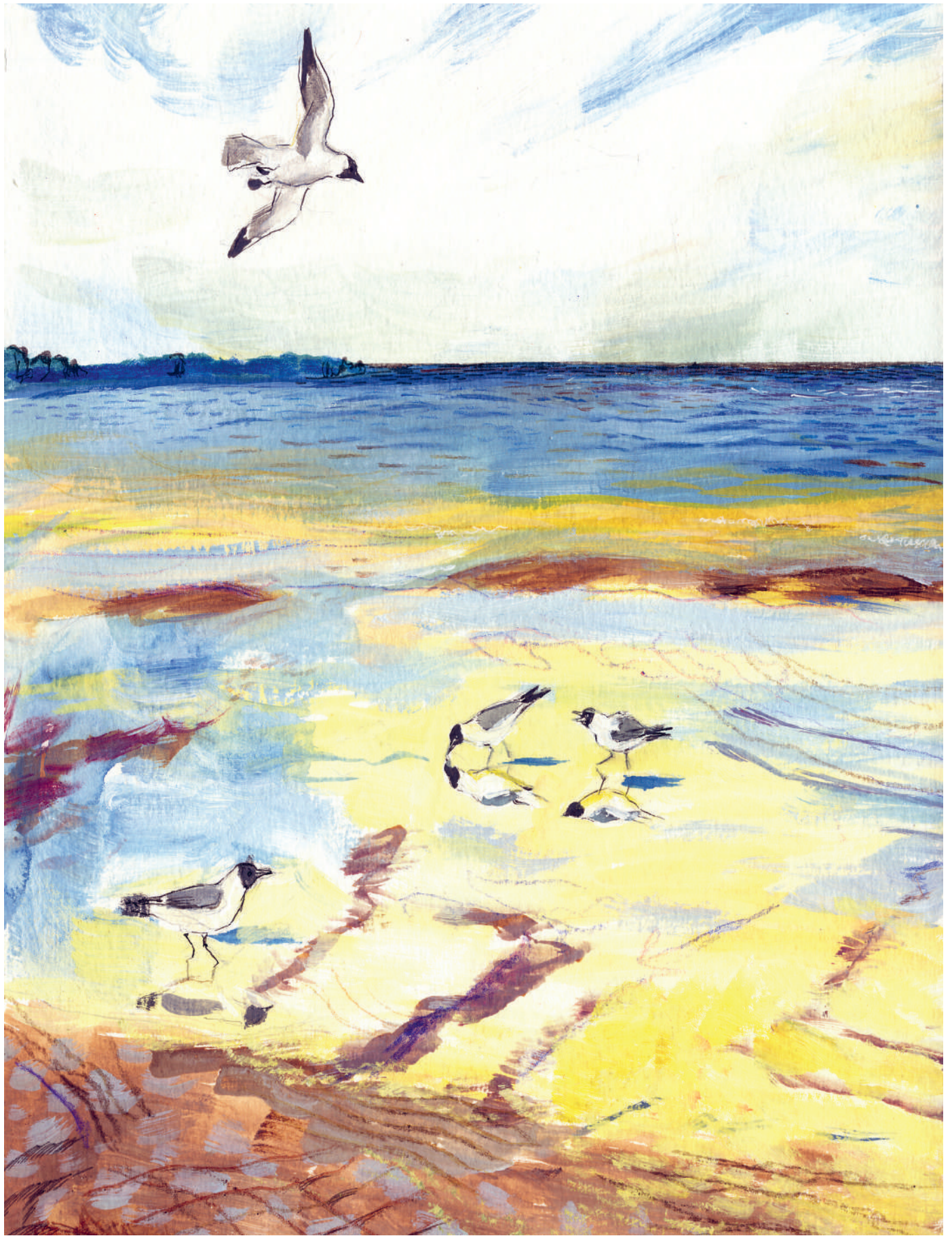
VELTĪJUMS SAULKRASTIEM

Zili zaļi sāļā jūra,
Kāpās zaļa priede snauž,
Zirneklītis aiz loga pļavā
Zālē smalku tīklu auž.

Pāri upei miglas vāli,
Miglā balta kaija brien,
Pamalē jau balo kāvi,
Lepni buciņš mežā skrien.

Bite savā straujā dejā
Viršu ziedos medu vāc,
Saules atspulgs ziedu sejā,
Un es redzu, kā tā plaukst,
Piebirusi priežu skujām.

Ziediņš slēpjas papardēs,
Jautri smejas, čukstot sveiki,
Sakot – gaidu tevi atkal rīt.

NO SIRDS VISU LIEKO SEV LAUKĀ

Vai smiltis nav žuvuši viļņi?
Vai vējš nav vārdi bez balss?
Kur ņēmušas stabuli ilgas,
Kas atpakaļ pagātnē sauc?

Vai migla nav mirušie sapņi?
Vai rasa nav cerību sirds?
Kā noslēpt vaigā var sāpi,
Kas nākotni, pagātni jauc?

Vai jāmācās arī ir aizmirst?
Vai jāmācās projām sviest?
No sirds visu lieko sev laukā,
Vien atstājot to, kas vēl būs?

Vai smiltis nav žuvuši viļņi?
Vai rasa nav cerību sirds?
Vai migla nav mirušie sapņi?
Vai vējš nav vārdi bez balss?

ES ŠAI DZĪVĒ VIENTUĻŠ GĀJĒJS

Vilnis runājas ar vilni,
Lapa lapai kaut ko čukst,
Bet es runājos ar sevi –
Tā, lūk, man šai dzīvē iet.

Smilga smilgai čaukstot smaيدا,
Saules riets dzied mākoņiem,
Bet man tukšums soļo blakus,
Soļo tālāk – nav kurp iet.

Ziedošs klusums, putnu balsis,
Jūras šalkas – mana brīve,
Eņģel's balts no padebešiem,
Pārāk tīrs, lai būtu īsts.

Es šai dzīvē vientuļš gājējs,
Noputējis ceļnieks,
Apstājies pie svešiem vārtiem,
Lapām prasu: – Kurp man iet?

SAULKRASTIEM

Vēsā, dziļā dzīves straumē
Griežas dzirnu rats...
Debess vaļā, vaļā elle,
Bet uz zemes pats.

Likten's lēma, Dieviņš deva,
Jūras krastā smilts;
Te, virs zemes, dzīve mana
Šķiet, kā īsta pirts.

Zirneklītis tīklus auda,
Lai tie skauģi skauž!
Ne man nauda, ne man vara,
Acīs smiekla dzirksts.

Manas ilgas gliemežvākā
Jūra ieaijā,
Manu prieku smilgas skarā
Vējiņš iežūžo.

Mana nauda saules zeltā,
Rudzu vārpā zelts,
Un šai krastā, jūras malā
Dzīvo mana cilts.

HEIJĀ, HEIJĀ, HOPSASĀ

Četri suņi skaļi rēja,
Piektais tikai skatījās.
Četri kaķi projām bēga,
Piektais tikai staipījās.

Heijā, heijā, hopsasā,
Piektais tikai staipījās.

Četras aitas kūti blēja,
Piektā tikai skatījās.
Četras vistas olas dēja,
Piektā tikai slaistījās.

Heijā, heijā, hopsasā,
Piektā tikai slaistījās.

Četras meitas puķes lēja,
Zēns pa vidu maisījās.
Viņam drusku uzpilēja,
Un viņš projām taisījās.

Heijā, heijā, hopsasā,
Un viņš projām taisījās.

LABESTĪGĀ SAULĪTE

Šovakar Saulīte Mēnesi smēja,
Vecpuisi Mēnesi ķircināja.
Ziņnesis mākonīt's pa vidu skrēja
Un abiem diviem izdabāja.

Saulīte sūtīja Mēnesim staru,
Mēness rādīja Saulītei nakti.
Teica, ka diena jau ejot uz galu,
Saulītei vaļā bij' izlaisti mati.

Saulīte dūsmās tad kļuva tik sārta,
Slēpās aiz mākoņa apmulsusi,
Mēness vien laimīgi smīnēja bārdā,
Manījās tuvāk uz Saulītes pusi.

Mēnesim izbīlī izkrita pīpe!
Diez kur tā kožete palikusi?
Dzirkstis vien palika debesu jumā,
Saulīte nebij' aiz mākoņa zilā.

MAZAJAI DZIEDĀTĀJAI

Mūzika ir dzejolīša dvēselīte,
Dzejolītis – skaņas sirdsapziņa,
Bet tu būsi mātes vietā abiem,
Jo caur tevi tiks tie saules gaismā.

Atdzimst lūpās sastingušie tēli,
Draisko zaķēns, pūce sēž tik cēli.
Saposta uz skatuves tu stāvi
Baltās zeķēs, laka kurpes kājās.

Pastiep roku, zaķēns ielec klēpī,
Pūce uzlaižas uz mazā pleca,
Bet tu dziedī, laimīgs mirdzums sejā,
Skatiens slīd tik lēni zālei pāri.

Mazais mans, tik atceries šo dienu,
Dziesmiņai kad biji mātes vietā,
Un pēc gadiem, cauri dzīvei ejot,
Neatstāj vairs dzejolīti vienu!

PELĪTE UN MINKA

Tētis kaķim noķer peli,
Minka neēd, projām bēg.
Ieliek peli stikla burkā,
Tagad viņa tajā sēd.

Māsa ieliek maizes druskas,
Brālis ābolšķēli griež.
Mamma iemet lauru lapu,
Lai jau mazai pelei tiek.

Pele skatās, mazgā muti,
Sīkās ķepās maizi tur.
Mielasts sācies glāžu pilī,
Iztēle man svētkus bur.

Bet, kad svētku mielasts galā,
Pele augšup lec un krīt.
Durvis ciet šai laimes salā,
Nebūs vaļā arī rīt.

Pele sēd un manī skatās,
Acīs baiļu uguns spīd.
Bērna acis apkārt raugās,
Mazā roka burkā slīd.

Mazai pelei stipra laipa,
Mazam bērnam mīļa sirds.
Mazais kaķēns jautri murrā,
Viss ir labi padarīts.

VECTĒTIŅŠ UN VECMĀMIŅA

Vectētiņš ar kūju liku
Klip klap iet tur katru rītu,
Vecmāmiņa žvīku žvāk,
Kājas velkot, saka: – Stāt!

Vectētiņš ar bargu skatu
Vecmāmiņai pirkstu krata,
Pīpes kātu kaktā sviež,
Maizes rikai sviestu ziež.

Vecmāmiņa maizes mīklu
Abrā uztur vienmēr siltu,
Vectētiņš caur bārdu rūc:
– Man ar tevi mūžs ir grūts.

– Nav ko teikt, nu gan ir laiki!
Zuda tabaka kā tvaiki,
Tukšais maks tik ķešu spiež, –
Tā viņš dusmīgs sēž un spriež.

Vecmāmiņa bālu vaigu
Izspiež žēlu, klusu vaidu:
– Ko lai dara, vecais mans?
Pipēšanai nu ir gals!

Vectētiņš ar slaidu žestu
Apgāž kubulu ar sviestu,
Ak tu tavu traku skatu,
Izvelk jaunu tabakmaku.

ALFABĒTA GARAUŠIS

Uz Ābeces vāka zaķītis
Mīļi sveicina mani.
– Labdien, mans draudzīgais garausi,
Tu šogad mācīsi mani.

Mēs kopā rakstīsim burtiņus
Un virknēsīm zilbītes kopā,
Un, modušies rīta agrumā,
Dosimies skolā rokrokā.

Es zīmēšu gardu burkānu
Un došu tev, Ābeces zaķi,
Tik paciet vēl mazu brītiņu,
Drīz lasīsim pasaku labu.

Uz Ābeces vāka zaķītis
Mīļi uzrunā mani:
– Nāc mācies ar mani burtiņus,
Drīz lasīsim grāmatas abi.

SATURS

Veltījums Saulkrastiem.....	5
No sirds visu lieko sev laukā.....	7
Es šai dzīvē vientuļš gājējs.....	9
Saulkrastiem.....	11
Latvijai.....	12
Mūsu Latvijai.....	15
Pupuķis.....	17
Kā lidot līdz ar zvaigznēm.....	19
Svešumā.....	21
Vienmēr tev izvēle dota.....	23
Heijā, heijā, hopsasā.....	25
Labestīgā saulīte.....	27
Rīgai.....	29
Pavasaris.....	31
Mazais circeņīt.....	33
Mēness.....	35
Mazs eņģelītis.....	37
Savādā Rīga.....	38
Vedīšu no nakts, gaismā.....	40
Niklāva dziesmiņa.....	42
Pirmo reiz rīt iešu skolā.....	45
Vēstule Ziemassvētku vecītim.....	47
Pērķona dēli.....	49
Kas nepareizi, pareizi.....	50
Es skatīšos, kā tev iet.....	53
Saulstariņš.....	55
Manu mazo pilādzīt.....	57
Spārīte.....	59
Pasaku namiņš.....	61
Pavasara smarža.....	63
Viss notiks tā, kā jānotiek.....	65
Bez uztraukuma mācies gaidīt.....	67
Rudens.....	69
Manā vietā paraudi.....	71

Zirneklīša sidrabrasas	73
Caur cauro jumtu	74
Apālas...	77
Mazs brīdis vēl pasakā.....	78
Gailis vistas bāra	81
Ciemiņš	83
Tikai atkal nejoko	85
Sen	86
Sniega pika.....	89
Kingkongs.....	90
Kaķenīte	92
Kaziņa	95
Ziemassvētku mirdzums	97
Dzeguzīte	99
Māt noglaud man galvu	101
Māmiņas mācība	103
Māmiņai es cepšu kūku.....	104
Dēliņ, vai tu proti?.....	107
Dziesmiņa par desu	109
Nosnigušais ievas cers	111
Ēna	112
Skaties māmiņ.....	115
Bērna sapņi	117
Mazajai dziedātājai	119
Pelīte un Minka	120
Vectētiņš un vecmāmiņa	122
Alfabēta garausis	125
Spoku stundā.....	127
Ziemassvētku vakars	129
Niķu gruzītis.....	131
Veltījums māmiņām.....	133
Putniņi	135
Urdziņas.....	137
Kas var man pateikt?.....	139
Lietusvīriņš.....	141
Ar mīļu labu vārdu	143
Lapu pils	145
Bizbiz mārīte.....	147
Dzeguzes balsī	149
Veltījums Santai Ancānei I.....	151
Veltījums Santai Ancānei II.....	153